

Sprawa C-144/10

Berliner Verkehrsbetriebe (BVG)

przeciwko

JPMorgan Chase Bank NA, Frankfurt Branch

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Kammergericht Berlin)

Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Artykuł 22 pkt 2 i art. 27 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja wyłączna sądów państwa miejsca siedziby w zakresie sporów dotyczących ważności decyzji organów spółek — Zakres — Wszczęte przez osobę prawną prawa publicznego postępowanie o stwierdzenie nieważności porozumienia z uwagi na zarzuconą nieważność decyzji jej organów dotyczących zawarcia tego porozumienia — Zawisłość sporu — Obowiązek zawieszenia postępowania przez sąd, do którego później wniesiono powództwo — Zakres

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. I - 3963

Streszczenie wyroku

Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie nr 44/2001 — Jurysdykcja wyłączna — Spory dotyczące spółek i osób prawnych (rozporządzenie Rady nr 44/2001, art. 22 pkt 2)

I - 3961

Artykuł 22 pkt 2 rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do sporów prawnych, w których spółka podnosi, że nie można się wobec niej powoływać na porozumienie ze względu na wynikającą z naruszenia jej statutu nieważność decyzji jej organów, która doprowadziła do zawarcia tego porozumienia.

umownego wszelkie kwestie dotyczące ważności decyzji o zawarciu umowy podjętej przez organy jednej ze stron należy uważać za kwestie pomocnicze w ramach sporu umownego. Przedmiot takiego sporu umownego zdaje się nie wykazywać szczególnie ścisłego związku z sądem miejsca siedziby strony, która powołuje się na nieważność decyzji swoich organów. Poddanie takich sporów wyłącznej jurysdykcji sądów państwa członkowskiego miejsca siedziby jednej ze spółek, która zawarły umowę, byłoby w efekcie niezgodne z wymogiem prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości.

Przepis ten dotyczy wyłącznie sporów, których podstawowym przedmiotem jest ważność, nieważność lub rozwiązanie spółek bądź osób prawnych oraz ważność decyzji ich organów. Tymczasem w ramach sporu

(por. pkt 39, 41, 44, 47; sentencja)